

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v zelené, světle hnědé, béžové, tmavě hnědé a zlatohnědé barvě SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Přihláška č. 13 781 273

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 ve věci R 1322/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. března 2018 – Sona Nutrition v. EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věc T-155/18)

(2018/C 152/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, lawyers)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ve světle zelené, světle hnědé, béžové, tmavě hnědé a zlatohnědé barvě SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Přihláška č. 13 781 315

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 ve věci R 1323/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Solgar Holdings, Inc., vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. března 2018 – Scaloni a Figini v. Komise

(Věc T-158/18)

(2018/C 152/66)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobci: Mario Scaloni (Ancona, Itálie), Ennio Figini (Chiaravalle, Itálie) (zástupce: P. Putti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál uložil Unii nebo Komisi, v závislosti na případném výkladu dotčené směrnice a dotčeného nařízení, povinnost zaplatit náhradu celkové nominální hodnoty akcií, jak je uvedeno v žalobě a jak to vyplývá z příložené dokumentace, a nahradit náklady tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci uvádějí, že po vstupu v platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Text s významem pro EHP) ⁽¹⁾, a následně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾, neměl italský stát právo zasáhnout ve prospěch některých svých bank, mezi kterými je Banca Marche.

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod týkající se náhrady škody z důvodu nesouladného výkladu směrnice 59/2014/EU a nařízení č. 806/2014 ze strany Komise, protiprávního vyloučení Banca Marche z režimu státních podpor a z toho vyplývajícího porušení zásady rovnosti anebo zákazu diskriminace.

- V tomto ohledu žalobci tvrdí, že v případě podpory poskytnuté několika bankám různými členskými státy Komise shledala, že podmínky podle čl. 107 odst. 3 písm. b) byly splněny, a proto byly podpory považovány za legitimní. Plánované zásahy italského státu musí být posuzovány podle stejného ustanovení, které je jediným předpisem upravujícím státní podpory, a nikoliv podle dotčené směrnice a nařízení. Tyto dva právní předpisy se státní podpory netýkají a nemohly být v této oblasti použity, protože jde o sekundární právo. Podpora ve prospěch italských bank měla být rovněž povolena, neboť vycházela ze stejných důvodů, které podle Komise ospravedlnily již vyplacenou podporu.
- Žalobci mimoto poznamenávají, že pro případ, že bude sekundární legislativa považována za použitelnou, první žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že podporu neschválila, porušila zásadu rovnosti.